

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 16. 8. 2023 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Františka Pokorného a soudkyň Mgr. Simony Kubouškové a Mgr. Martiny Modrákové

takto:

K odvolání státního zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever se podle § 258 odst. 1 písm. d), e), odst. 2 trestního řádu **ruší** rozsudek Okresního soudu Plzeň-sever ze dne 5. 5. 2023 č. j. 22 T 152/2022 – 339 **ve výrocích o trestech za jednání pod body I., II., III.** a podle § 259 odst. 3 trestního řádu **se znovu rozhoduje** tak, že se obžalovaný ■■■■■, narozený ■■■■■, **odsuzuje** podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního řádu k **úhrnnému nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 2,5 roku.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**
Jinak zůstává napadený rozsudek beze změny.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem byl obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ uznán vinným, že:

I.

1)

v blíže nezjištěné době **od 30. 6. do 1. 7. 2021** na přesně nezjištěném místě u rybníka v katastru obce ■■■■■, okr. ■■■■■, si nechal od poškozené ■■■■■ **nar.** ■■■■■ poskytnout orální sex, ačkoliv nejméně od jejích rodičů věděl, že je mladší 15 let,

2)

v blíže nezjištěné době kolem **poloviny roku 2021** na nezjištěném místě, prostřednictvím telefonátů a elektronické komunikace požadoval opakovaně po poškozené ■■■■■ **nar.** ■■■■■ přestože od ní věděl, že je mladší 15 let, aby mu nafotila svůj zadek, prsa a

přírození a fotografie mu zaslala, což poškozená na jeho naléhání následně učinila v blíže nezjištěné době nejpozději do 5. 7. 2021, a prostřednictvím aplikace Messenger mu zaslala dvě fotografie svých nahých prsů a dvě fotografie svého nahého přírození, z toho v jednom případě se zasunutým prstem do vagíny, a tyto fotografie obviněný přechovával ve svém mobilním telefonu Xiaomi Redmi Note 8T do 5.7.2021,

3)

v blíže nezjištěné době kolem poloviny roku 2021 nejpozději do 5. 7. 2021 z nezjištěného místa zaslal prostřednictvím aplikace Messenger poškozené [REDACTED] nar. [REDACTED] fotografii ztopořeného penisu, přestože od ní věděl, že je mladší 15 let,

4)

dne 2.7.2021 na nezjištěném místě navrhoval poškozené [REDACTED] nar. [REDACTED] přestože od ní věděl, že je mladší 15 let, ve vzájemné elektronické komunikaci setkání, za účelem realizace pohlavního styku, při kterém chtěl poškozenou zbavit panenství, načež dne 4. 7. 2021 na nezjištěném místě navrhoval poškozené [REDACTED], setkání za účelem uskutečnění pohlavního styku, který měl proběhnout na posedu,

II.

a)

dne 9.11.2022 okolo 23.30 hodin za užití násilí vnikl do stavební buňky umístěné na pozemku č. [REDACTED] na k. ú. obce [REDACTED], u níž nejprve nalezenou kovovou trubkou rozbil okno, poté prohledal její vnitřní prostor a odcizil z něho motorovou pilu zn. Stihl, tmavý pánský batoh, dvě klobásy, dvě balení tyčinek zn. Bohemia, tři balení tyčinek zn. Clip, jedno balení tyčinek Lorenz a dopil zčásti spotřebovaný obsah lahve lihoviny „slivovice“, vše v hodnotě 5.479 Kč, ke škodě [REDACTED] narozeného [REDACTED], bytem [REDACTED] č. p. [REDACTED], když další škoda, která vznikla v důsledku poškození měřících budíků pivní čepovací soupravy a skleněné výplně okna, byla vyčíslena v částce 1.021 Kč,

b)

dne 11.11.2022 okolo 00.30 hodin z volně přístupného sklepního prostoru bytového domu č.p. [REDACTED] v [REDACTED] odcizil pánské horské kolo zn. OLPRAM-CARIO v. č. [REDACTED] v hodnotě 2.000 Kč, ke škodě majitele [REDACTED] nar. [REDACTED] bytem [REDACTED] č. p. [REDACTED],

a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl trestním příkazem **Okresní ho soudu Plzeň-sever ze dne 28.6.2022, sp. zn. 22 T 87/2022**, který nabyt právní moci dne 20.7.2022, odsouzen za přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, jehož výrok o trestu byl zrušen trestním příkazem téhož soudu ze dne 9. 9. 2022, sp. zn. 22T 121/2022, který nabyt právní moci dne 5. 10. 2022, jímž mu byl za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku uložen souhrnný trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, které vykonal.

III.

v době od 21:30 do 22:25 hodin dne 8.12.2022 vstoupil do bytového domu čp. [REDACTED] v obci [REDACTED], okr. [REDACTED], kde přineseným sprejem červené barvy nastříkal na vnější stranu vstupních dveří bytu č. [REDACTED] kde bydlí rodina [REDACTED], nápis červenou barvou tvořený písmeny [REDACTED] o velikosti každého znaku od 15 do 20 cm, [REDACTED] způsobil škodu ve výši 4.461 Kč.

2. Jednání obžalovaného **pod bodem I.** okresní soud právně kvalifikoval **ad 1)** jako zločin pohlavního zneužití podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku, **ad 2)** jako přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku, **ad 3)** jako přečin šíření pornografie podle § 191 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, **ad 4)** jako přečin navazování nedovolených kontaktů s dítětem podle ustanovení § 193b trestního zákoníku.

3. Jednání **pod body II. a) + b)** bylo právně posouzeno jako pokračující přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, **v bodě a) též** dle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, **pod bodem III.** pak jako přečin poškození cizí věci dle § 228 odst. 2 trestního zákoníku.
4. Za jednání **pod body I. 1)-4)** napadeného rozsudku byl obžalovanému uložen podle § 187 odst. 1 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 15 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku byl zároveň zrušen výrok o trestu uložený trestním příkazem vydaným Okresním soudem Plzeň-sever dne 28. 6. 2022 sp. zn. 22 T 87/2022, jenž mu byl doručen dne 11.7.2022 a nabyl právní moci dne 20.7.2022, a dále trestním příkazem vydaným Okresním soudem Plzeň-sever dne 9.9.2022 sp. zn. 22 T 121/2022, jenž mu byl doručen dne 26.9.2022 a nabyl právní moci dne 5.10.2022, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.
5. Za jednání **pod body II. a) - b) + III.** napadeného rozsudku okresní soud obžalovanému uložil podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.
6. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovanému uložena povinnost uhradit poškozeným [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], škodu v částce 5 479 Kč a dále v částce 1 021 Kč a [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] škodu způsobenou trestným činem v částce 4 461 Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byl poškozený [REDAKCE], bytem [REDAKCE], odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
7. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce Okresního státního zastupitelství Plzeň-sever. Odvolání zaměřil v neprospěch obžalovaného a v jeho písemném vyhotovení uvedl, že nesouhlasí s **výrokem o trestu uloženým za jednání pod bodem I.** napadeného rozsudku, kdy nalézací soud dle jeho názoru uložil obžalovanému trest nepřiměřeně mírný.
8. Dle odvolatele je třeba akcentovat, že obžalovanému je takový trest ukládán za celkem šest skutků, kterými se dopustil na více osobách celkem šesti přečinů a jednoho zločinu. To je nutno hodnotit jako přitěžující okolnosti podle § 42 odst. 1 písm. m), n) trestního zákoníku. Další přitěžující okolností podle § 42 odst. 1 písm. q) trestního zákoníku je trestní minulost obžalovaného, který byl od roku 2016 do doby spáchání žalované trestné činnosti již celkem 5x soudně trestán a postižen i nepodmíněnými tresty odnětí svobody převážně pro majetkovou trestnou činnost, v tomto ohledu je nutno na něj pohlížet jako na speciálního recidivistu. Žalované trestné činnosti se navíc dopustil ve zkušební době podmíněného trestu odnětí svobody uloženého rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever č.j. 1 T 35/2018, kdy u obžalovaného selhal i stanovený dohled probačního úředníka, a ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu dalších dvou trestů odnětí svobody, ke kterým byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Plzeň-sever č.j. 22 T 143/2018 a rozsudkem Okresního soudu v Táboře č.j. 3 T 3/2020. V žádném případě nelze dle názoru státního zástupce nízkou výměru trestu odnětí svobody, uloženého v zásadě při samé spodní hranici trestní sazby, odůvodnit tím, že iniciativu k sexu vyvinula poškozená. To v zásadě neguje důvod ochrany dětí trestním právem před jejich nerušeným mravním a tělesným vývojem, který by mohl být narušen předčasným sexuálním životem nebo jiným nevhodným jednáním. Právě proto, že se jedná o děti, v tomto případě mladší 15 let, které ještě nejsou schopné s ohledem na svůj rozumový vývoj samostatně rozhodovat o svém sexuálním životě, je vyvozována trestní odpovědnost pachatelů bez

ohledu na to, zda jejich sexuální jednání vůči těmto dětem bylo iniciováno dětmi či pachateli. Ani prohlášení viny obžalovaného nebylo úplné, když se netýkalo nejzávažnějšího žalovaného trestného činu. Je tak nutno při jeho hodnocení ve prospěch obžalovaného vzít v úvahu i to, že stejně muselo být z toho důvodu prováděno dokazování v hlavním líčení a poškozená byla jakožto zvlášť zranitelná oběť vystavena druhotné viktimizaci, když musela být před soudem znovu vyslýchána. S ohledem na shora uvedené je pak nepodmíněný trest odnětí svobody uložený ve výměře 15 měsíců při trestní sazbě od 1 do 8 roků nutno považovat ze nepřiměřeně mírný.

9. Na podkladě výše uvedeného státní zástupce navrhl, aby Krajský soud v Plzni napadený rozsudek ve výroku o trestu za jednání pod bodem I. zrušil a obžalovanému uložil souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody ve výměře nejméně 28 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou a zároveň zrušil výrok o trestu uloženého trestním příkazem vydaným Okresním soudem Plzeň-sever ve věci sp. zn. 22 T 121/2022.
10. Z vyjádření obžalovaného prostřednictvím jeho obhájce ve veřejném zasedání u odvolacího lze shrnout, že obžalovaný považoval odvolání za nedůvodné a navrhl proto jeho zamítnutí postupem podle § 256 trestního řádu.
11. Krajský soud v Plzni přezkoumal z podnětu odvolání státního zástupce postupem podle § 254 trestního řádu zákonnost a odůvodněnost výroků, proti nimž odvolatel brojil, přezkoumal zároveň řízení, které mu předcházelo. V daném případě se tak soustředil na výrok o trestu uložený obžalovanému za jednání pod body I./1)-4). K vadám, které nebyly odvolatelem vytýkány, přihlížel, jen pokud měly vliv na správnost výroku odvoláním napadeného. Krajský soud poté dospěl k následujícím závěrům.
12. Předně je třeba uvést, že soud I. stupně se při projednání této trestní věci nedopustil podstatných vad řízení předpokládaných ustanovením § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, pro které by bylo nutno napadený rozsudek rušit. Takové vady odvolatel ostatně ani nevytýkal. Vzhledem k zaměření podaného odvolání se krajský soud zabýval správností výroku o trestu uloženého obžalovanému za jednání pod body I./1.-4., byť v této souvislosti musel vnímat i ustanovení § 254 odst. 2 trestního řádu a přihlížet právě i k vadám, které odvolatel nenamítal, ale které měly vliv na správnost výroku napadeného odvolatelem. V širších souvislostech pak je třeba upozornit i na situaci, k níž došlo při rozhodování o vině obžalovaného jednáním popsaným pod bodem II. napadeného rozsudku, nicméně proti tomuto výroku odvolatel námitky nevznášel, zejména však ohledně tohoto výroku došlo k prohlášení viny obžalovaného a jeho přijetí soudem I. stupně. Pochybení, k němuž dle krajského soudu ohledně posledně zmíněného výroku o vině došlo, bylo možno zohlednit ve výroku o trestu, který byl po zrušení výroků o trestech pod body I., II. a III. napadeného rozsudku (dále viz níže) obžalovanému uložen odvolacím soudem.
13. Pokud jde o zmíněný výrok o vině pod bodem II., obžalovaný byl uznán vinným pokračujícím přečinem krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, v bodě a) též podle § 205 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Právní kvalifikaci dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku okresní soud užil v důsledku takzvaného znaku zpětnosti, tedy předchozího odsouzení obžalovaného ve věcech Okresního soudu Plzeň-sever sp. zn. 22 T 87/2022, resp. sp. zn. 22 T 121/2022. Sám okresní soud uvádí, že pokud jde o souhrnný trest, který byl nakonec obžalovanému uložen, jednalo se o trest obecně prospěšných prací ve výměře 300 hodin, „**které vykonal**“ (dle zjištění odvolacího soudu dne 13. 4. 2023). Soud I. stupně v této souvislosti zřejmě přehlédl, že za situace, kdy byl trest obecně prospěšných prací uložený obžalovanému ve věci Okresního soudu Plzeň-sever sp. zn. 22 T 121/2022 vykonán, hledí se na odsouzeného ve smyslu § 65 odst. 5 trestního zákoníku, jako by nebyl odsouzen, a to právě okamžikem výkonu zmíněného druhu trestu. Z tohoto důvodu pak nebylo možno obžalovaného uznat vinným i přečinem krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, protože jestliže v době rozhodování soudu o trestném činu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku je dřívější odsouzení pachatele, které je formálním znakem tohoto činu již zahlazeno nebo o něm z jiného důvodu platí fikce neodsouzení, pak toto odsouzení nemůže naplnit

zákonem požadovaný znak zpětnosti, byť v době spáchání činu ještě zahlazeno nebylo ani o něm fikce neodsouzení neplatila (viz R 25/1999 - 1).

14. Obdobná situace, na kterou již však odvolací soud musel reagovat zrušením napadeného rozsudku v celém výroku o uložených trestech a ve věci pak znovu rozhodoval, nastala právě v případě postihu obžalovaného za veškerou stíhanou trestnou činnost. Jak vidno z výroku o trestech napadeného rozsudku, byl obžalovanému za jednání pod body I./1)-4) uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody, za jednání pod body II. a III. pak samostatný trest. Krajský soud však dospěl k závěru, že zákonné podmínky pro uložení souhrnného trestu ve smyslu § 43 odst. 2 trestního zákoníku v dané věci splněny nebyly, a to s přihlédnutím k ustanovení § 43 odst. 4 trestního zákoníku.
15. Soud I. stupně obžalovanému ukládal za jednání pod body I./1.-4. souhrnný trest ve vztahu k údajně sbíhající se trestné činnosti vedené u soudu I. stupně pod sp. zn. 22 T 87/2022, resp. sp. zn. 22 T 121/2022. Jak již bylo zmíněno, obžalovanému byl ve věci soudu I. stupně sp. zn. 22 T 121/2022 uložen souhrnný trest obecně prospěšných prací při zrušení výroku o trestu trestního příkazu ve věci Okresního soudu Plzeň-sever sp. zn. 22 T 87/2022. Dnem 13. 4. 2023 obžalovaný tento trest vykonal, v důsledku čehož (viz shora) se na něj hledí, jako by odsouzen nebyl. Ohledně takového odsouzení pak nastala fikce jeho zahlazení. Dle § 43 odst. 4 trestního zákoníku se však ustanovení o souhrnném trestu neužije, jestliže dřívější odsouzení je takové povahy, že se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen. Za této situace tedy nebyly splněny podmínky stanovené zákonem pro uložení souhrnného trestu obžalovanému za jednání pod body I./1)-4) a za veškerou trestnou činnost pak měl být obžalovanému uložen jediný samostatný úhrnný trest. Tolik na vysvětlení, z jakého důvodu krajský soud přistoupil ke zrušení napadeného rozsudku ve výroku o trestech obžalovanému uložených a ve věci znovu sám rozhodl.
16. V souvislosti s takto nově vzniklou situací oproti době, v níž rozhodoval okresní soud a v níž podával odvolání státní zástupce, se musel krajský soud zabývat úvahami o přiměřenosti trestu uloženého obžalovanému za veškerou trestnou činnost. Je třeba zdůraznit, že vzhledem k úvahám uvedeným již soudem I. stupně v napadeném rozsudku nebylo možno postupovat jinak, než obžalovanému uložit nepodmíněný trest odnětí svobody. Tento trest bylo nutno vyměřit v rozmezí trestní sazby stanovené na trestný čin nejprísněji trestný, tedy dle § 187 odst. 1 trestního zákoníku (zákoně rozpětí zde činí 1 rok až 8 let trestu odnětí svobody). Za podmínek § 43 odst. 1 trestního zákoníku pak bylo třeba ukládat trest úhrnný.
17. V důsledku výše zmíněného odpadají pak úvahy týkající se rozboru podaného odvolání státního zástupce, který vycházel z nesprávných premis. Státní zástupce sice zaměřil podané odvolání pouze proti výroku o trestu pod bodem I. napadeného rozsudku, nicméně při zdůvodnění svých úvah zároveň zmiňuje, že s trestem uloženým za jednání pod bodem I./1)-4) nelze souhlasit, neboť obžalovanému je tento trest ukládán za celkem 6 skutků, kterými se dopustil na více osobách celkem 6 přečinů a 1 zločinu. Je však zřejmé, že v části napadeného rozsudku označené jako bod I./1.-4. se obžalovaný dopustil podle zmíněného výroku o vině 4 přečinů a 1 zločinu čtyřmi skutky, navíc již nebylo namístě obžalovanému ukládat nepodmíněný trest odnětí svobody i za sbíhající se trestnou činnost (viz shora). Výrazně bylo třeba ve prospěch obžalovaného přihlížet k jeho prohlášení viny ohledně podstatné části jím spáchané trestné činnosti, včetně toho, že od nejprísněji posouzené trestné činnosti obžalovaného uběhla již delší doba. Na zřeteli měl krajský soud i ustanovení § 39 odst. 4 trestního zákoníku, kde se stanoví, že pokud soud neukládá souhrnný trest nebo společný trest za pokračování v trestném činu, při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlídně též k druhu a výměře trestů, které byly pachateli uloženy za jinou trestnou činnost a dosud nebyly vykonány, a to tak, aby vzhledem k povaze a závažnosti trestného činu a osobě pachatele nebyl uložen takový trest, který by spolu s dosud nevykonanými tresty vedl k nepřiměřenému postihu pachatele. Tím má krajský soud na mysli, že obžalovaný v současné době vykonává nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 1 roku ve věci Okresního soudu Plzeň-sever sp. zn. 1 T 35/2018, dále je velmi reálným, že mu bude nařízen zbytek výkonu trestu odnětí svobody, z jehož výkonu byl podmíněně

propuštěn ve věci Okresního soudu v Českých Budějovicích sp. zn. 4 PP 45/2020, v níž zbývá vykonat trest odnětí svobody jednak v trvání 4 měsíců, jednak v trvání 181 dnů. S přihlédnutím k hodnocení osoby obžalovaného (včetně jeho chování ve výkonu trest), možností jeho nápravy i jeho trestní minulosti, okolnostem zmiňovaným již soudem I. stupně v příslušné pasáži napadeného rozsudku i ostatně pak zdůrazněným státním zástupcem v podaném odvolání, dospěl krajský soud k závěru, že plně vystihujícím všechny okolnosti posuzované věci a závažnost trestné činnosti spáchané obžalovaným, jakož i další zákonná hlediska, je úhrnný trest odnětí svobody nepodmíněný ve výměře 2,5 roku, tedy ještě mírně pod čtvrtinou zákonné trestní sazby. Pro výkon trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou za podmínek § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku.

18. Dalších výroků se postup odvolacího soudu v dané věci nedotkl, proto zůstaly beze změny.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 trestního řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí odvolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) trestního řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 16.08.2023

Mgr. František Pokorný v. r.

předseda senátu